

Liturgický program

PONDELOK 18. január
Arcibiskupi Atanáz a Cyril
1 Pt 2, 21b – 3, 9, zač. 59; Mk 12, 13 – 17, zač. 54; (HS: 353; PZ: 331)
07.00 + Mária, Michal, František

UTOROK 19. január
Prepodobný Makarios Egyptský
1 Pt 3, 10 – 22, zač. 60; Mk 12, 18 – 27, zač. 55; (HS: 155; PZ: 109)
07.00 za zdravie a požehnanie Stanislava, Andrey a Martina Skripkovicov

STREDA 20. január
Prepodobný Eutymios Veľký
Pt 4, 1 – 11, zač. 61; Mk 12, 28 – 37, zač. 56; (HS: 355; PZ: 332)
17.00 + Adriana

ŠTVRTOK 21. január
Prepodobný Maxim Vyznávač
1 Pt 4, 12 – 5, 5, zač. 62; Mk 12, 38 – 44, zač. 57; (HS: 157; PZ: 112)
17.00 + Miloš, Slavomír

PIATOK 22. január
Apoštol Timotej
2 Pt 1, 1 – 10, zač. 64; Mk 13, 1 – 8, zač. 58; (HS: 159; PZ: 114)
17.00 + Stanislav Palenčár

SOBOTA 23. január
Hieromučenik Klement
2 Tim 2, 11 – 19, zač. 293; Lk 18, 2 – 8a, zač. 88; (HS: 160; PZ: 115)
07.00 + Martin Timko

NEDEĽA 24. január
Nedeľa o mytníkovi a farizejovi.
Prepodobná Xénia Rímska
2 Tim 3, 10 – 15, zač. 296; Lk 18, 10 – 14, zač. 89; (HS: 143, 202; PZ: 96, 164)
Hlas 1.; **11.00 hod.**

PONDELOK 25. január
Arcibiskup Gregor Teológ
2 Pt 1, 20 – 2, 9, zač. 66; Mk 13, 9 – 13, zač. 59; (HS: 356; PZ: 334)
07.00 za zdravie a požehnanie rodiny Semančíkovej a Mikulovej

UTOROK 26. január
Prepodobný Xenofont, jeho manželka Mária a synovia
2 Pt 2, 9 – 22, zač. 67; Mk 13, 14 – 23, zač. 60; (HS: 155; PZ: 109)
17.00 + Mária Mačišáková

STREDA 27. január
Prenesenie ostatkov sv. Jána Zlatoušeho
2 Pt 3, 1 – 18, zač. 68; Mk 13, 24 – 31, zač. 61; (HS: 301; PZ: 275)
17.00 + z rodiny Paločkovej a Paľuchovej

ŠTVRTOK 28. január
Prepodobný Efrém Sýrsky
1 Jn 1, 8 – 2, 6, zač. 69; Mk 13, 31 – 14, 2, zač. 62; (HS: 157; PZ: 112)
17.00 za uzdravenie Jolany a Mikuláša

PIATOK 29. január
Prenesenie ostatkov Ignáca Bohonositel'a. Voľnica
1 Jn 2, 7 – 17, zač. 70; Mk 14, 3 – 9, zač. 63; (HS: 159; PZ: 114)
17.00 + Marta, Peter, Anton, Konštantín, František

SOBOTA 30. január
Traja svätí svätitelia, veľkňazi Bazil Veľký, Gregor Teológ a Ján Zlatoušty
2 Tim 3, 1 – 9, zač. 295; Lk 20, 45b – 47, 21, 1 – 4, zač. 103; (HS: 358; PZ: 335)
07.00 + kňazi Ján, Štefan, Vasil'

NEDEĽA 31. január
Nedeľa o márnotratom synovi
1 Kor 6, 12 – 20, zač. 135; Lk 15, 11 – 32, zač. 79; (HS: 144, 202; PZ: 97, 165)
Hlas 2.; **11.00 hod.**

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **02/2021**

Boží vzrast

Lk 19, 1 – 10

Dnes sú veľmi obdivovaní a „vychytení“, ľudia, ktorí dokážu svoju nevýhodu, problém alebo iný hendikep využiť a obrátiť na svoj prospech. Príbehy ľudí, ktorí sa napriek nepriazni osudu (ako to často nazývame) stali úspešnými a svojim životným príbehom, plným ťažkostí povzbudzujú iných, aby sa nikdy v živote nevzdávali. Životné víťazstvá v sebe stále ukryvajú nesmiernu silu. A neplatí to len v rovine spoločenského života. Presne tak sa môžu pre nás stať veľkým povzbudením ľudia duchovného – Božieho života.

S dnešným príbehom nedel'ného evanjelia o Zachejovi sa mi pripomenul ešte jeden životný príbeh. Stretol som sa s ním už dávno, na začiatku mojej duchovnej cesty v seminári. Je to príbeh sv. Terezy Ježiškovej. Oficiálne jej meno znie svätá Terézia z Lisieux alebo svätá Terézia od Dieťaťa Ježiša. Preto tá zdobenina svätá Tereza Ježiškova. Zdrobenina jej mena však súvisí s jej životnou túžbou a rozhodnutím. Zostať vždy maličkou dcérou a dieťaťom svojho nebeského Otca. Do prísneho rehoľného rádu vstúpila už ako pätnásťročná so súhlasom svojho otca. Navonok by sme o jej živote mohli povedať, že ničím mimoriadnym nevyňikala, ale výnimočne verne zachovávala všetky prísne pravidlá karmelitánok. Je možné, že by sa na ňu úplne zabudlo, keby z poslušnosti nenapísala životopis s názvom Dejiny duše. Tereza pochopila, že cesta k Bohu vedie cez malé skutky lásky a sebazaprenia. Keď zazvonili, vstala. Chodila načas do chrámu, do práce, do jedálne. Kľučala, sedela, bdela, pracovala presne tak, ako to predpisovala regula, a to aj vtedy, keď už bola veľmi chorá a cesta z cely do kostola jej trvala viac ako pol hodiny, lebo musela na každom schode odpočívať. Veľmi trpela pre zimu kvôli sychravému podnebiu Normandie, ale aj preto, že v kláštore sa nekúrilo. Tereza si nikdy nepýtala teplejšiu prikrývku alebo hrubšiu bielizeň. Prijala zimu ako prostriedok, cestu pokánia a prinášala tieto „malé obety“ Bohu. Nikdy si nešúchala ruky, aby v nich rozprúdila krv, neschovávala dlane pod habit. Azda v najväčšej miere sa ukázala Terezkina odovzdanosť do Božích rúk počas jej nesmierne ťažkej a bolestivej choroby. Trpiaca sa nestázuje, len prijíma. Nežiada od Boha ani zdravie, ani skorú smrť, ale len to, čo bude „on sám chcieť...“ Zostala navždy maličká, ale hodnota jej malých skutkov lásky pre svojho milovaného Ženícha sa nedá zmerať.

Aj Zachej, hlavná postava dnešného evanjelia, vstupuje do života s jednou nevýhodou – a síce, že nevyrástol. Možno bol od detstva sprevádzaný posmechom ostatných, ale nevzdával sa. Ak nemohol byť veľký fyzicky, všetky svoje sily sústredil na to, aby ostatných prevýšil svojim postavením. Výsledok však ukazuje, že to nevzal za správny koniec. Prerástol síce všetkých svojich vrstovníkov, ale tak isto sa všetkým aj odcudzil. Jeho životu chýbalo to najdôležitejšie – šťastie. A tak vo chvíli, keď Jerichom prechádza Ježiš, vylezie na strom, aby mohol tú výnimočnú osobu vidieť. Nevýhoda vzrastu zrazu všetko obrátila v jeho prospech. Ježiš vstúpil nielen do jeho domu, ale do celého jeho života. Rozhodol sa obetovať to, čo získal, a napraviť všetky spôsobené krivdy. Zveril svoju budúcnosť do Božích rúk a nič lepšie urobiť nemohol. Už nebudoval svoju veľkosť sám, nechal to na neho. A Boh ho urobil veľkým pre obyvateľov Jericha aj pre nás všetkých, čo jeho príbeh čítame až dodnes, svojim, (ako inak) obdivuhodným spôsobom.

otec Marek

Oznamy

► **Slávenie svätých liturgií.** Zostávajú pred nami dva posledné týždne tvrdého lockdownu, pri ktorom prebiehajú bohoslužby v chráme bez účasti veriacich. Pravdepodobne aj po jeho skončení, teda od 25. januára bude možná účasť na bohoslužbách len pozvoľná, teda s určitými obmedzeniami.

► **Úmysly svätých liturgií.** Kvôli obmedzeným možnostiam účasti na bohoslužbách (tým, že mohli byť v chráme minimálne počty ľudí) vznikla veľká medzera pre úmysly bohoslužieb. Priemerná obsadenosť termínov na liturgie bola približne 5 až 7 týždňov. Teraz je stav taký, že mesiac február je skoro celý voľný. Kto by teda mal záujem, môže si úmysel sv. liturgie na mesiac február nahlásiť aj telefonicky (051 77 965 93; 0911 811 198).

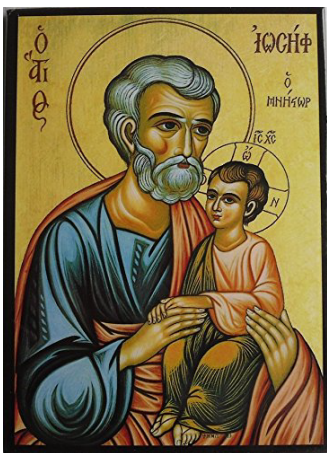
► **Svätená voda.** Po sprístupnení chrámov k účasti na bohoslužbách vás chceme poprosiť, aby ste si svätenú vodu nečerpali sami, ale poprosili o načerpanie cerkovníku p. Rusinkovú, ktorá napustí vodu každému do jeho nádoby.

► **Dary na chrám za november a december:** Jana Šarišská – 50 eur; Jozef Fejerčák – 30 eur; Lubica Štofánová – 50 eur; Martina Gajdošová – 20 eur; bohuznáma rodina – 50 eur; Eva Gajdošová – 50 eur; Mária Turčíková – 50 eur; Margita Bartková – 50 eur; Štefan Turčík – 50 eur; bohuznáma rodina – 50 eur; bohuznáma – 20 eur; Iveta Martonová – 100 eur; Anna Rabadová – 100 eur; Stanislav Štofán – 150 eur; rodina Hruzová – 50 eur. Srdečné Pán Boh zaplat' za všetky vaše dary.

► **Príspevok na potreby farnosti.** Ak by niekto chcel prispieť na potreby farnosti, uvádzam číslo účtu našej farnosti v SLSP: **SK97 0900 0000 0051 6616 6265**.

Rok svätého Jozefa

Svätý otec František pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia sv. Jozefa za patróna Katolíckej cirkvi napísal apoštolský list *Patris corde – Šo srdcom otca*. Cieľom tohto apoštolského listu, ako uvádza Svätý Otec je prehlbiť našu lásku k tomuto veľkému svätcovi a povzbudiť k prosbám o jeho prihovor a k nasledovaniu jeho čnosti a jeho zápalu. List je rozdelený na sedem častí a každá z nich predstavuje Jozefovo otcovstvo v inom svetle: 1. Milovaný otec; 2. Otec nežnej lásky; 3. Poslušný otec; 4. Prijímajúci otec; 5. Tvoriť odvážny otec; 6. Pracujúci otec; 7. Tieň Otca.

V našom farskom hlásniku si postupne na pokračovanie uvedieme celé znenie tohto apoštolského listu.

So srdcom otca: tak Jozef miloval Ježiša a preto ho vo všetkých štyroch evanjeliách nazývajú „Jozefov syn“.

Matúš a Lukáš, dvaja evanjelisti, ktorí vyzdvihovali postavu sv. Jozefa, hovoria o ňom sice málo, avšak dost' na to, aby sme pochopili, akým typom otca bol a aké poslanie mu Božia prízretel'nosť zverila.

Vieme, že bol jednoduchým tesárom (porov. Mt 13, 55), Máriiným snúbencom (porov. Mt 1, 18; Lk 1, 27);

„spravodlivým človekom“ (Mt 1, 19), vždy pripraveným nasledovať Božiu vôľu, ktorá sa mu zjavila skrze Boží zákon (porov. Lk 2, 22.27.39) a v minimálne štyroch snoch (porov. Mt 1, 20; 2, 13.19.22). Po dlhej a namáhavej ceste z Nazareta do Betlehema videl Mesiáša narodiť sa v maštali, lebo inde pre nich nebolo miesta (porov. Lk 2, 7). Bol svedkom klaňania sa pastierov (porov. Lk 2, 8 – 20) a mudrcov (porov. Mt 2, 1 – 12), ktorí predstavovali jednak izraelský ľud, a jednak pohanské národy.

Jozef mal odvahu stať sa pred zákonom Ježišovým otcom a dať mu meno, ktoré mu zjavil anjel: „Dáš mu meno Ježiš“ (Mt 1, 21). Ako vieme, dať nejakému človeku alebo nejakej veci meno, ako to urobil Adam v rozprávaní z Knihy Genezis (porov. 2, 19 – 20), znamenalo v dávnych kultúrach nadviazať vzťah.

Jozef spolu s Ježišovou matkou štyridsať dní po jeho narodení obetoval Dieťa Pánovi v chráme a vypočul si šokujúce Simeonovo proroctvo o Ježišovi a Márii (porov. Lk 2, 22 – 35). Aby uchránil Ježiša pre Herodesom, býval ako cudzinec v Egypte (porov. Mt 2, 13 – 18). Po návrate do vlasti viedol skrytý život v malej a temer neznámej dedinke Nazaret v Galilei – o ktorej sa hovorilo, že stadiaľ „prorok nepovstane“ a „nemôže byť stadiaľ nič dobré“ (porov. Jn 7, 52; 1, 46) – ďaleko od Betlehema, jeho rodného mesta, a od Jeruzalema, kde sa týčil chrám. Keď sa počas púte do Jeruzalema dvanásťročný Ježiš stratil, Jozef s Máriou ho s bolesťou hľadali a našli ho v chráme, ako sa zhováral s učiteľmi Zákona (porov. Lk 2, 41 – 50).

Po Márii, Božej Matke, nijaký svätý nezaberá v pápežskom učení taký priester, ako Jozef, jej ženich. Moji predchodcovia hlbšie rozpracovali posolstvo ukryté v nemnohých informáciách o sv. Jozefovi, ktoré nám odovzdali evanjeliá, aby lepšie objasnili jeho centrálnu úlohu v dejinách spásy: blahoslavený Pius IX. ho vyhlásil za patróna Katolíckej cirkvi, ctihodný Pius XII. ho predstavil ako patróna robotníkov a svätý Ján Pavol II. ako ochrancu Vykupiteľa. Ľud ho vzýva ako patróna dobrej smrti.

Po 150-tich rokoch od jeho vyhlásenia za patróna Katolíckej cirkvi blahoslaveným Piusom IX. 8. decembra 1870 by som preto chcel – ako hovorí Ježiš –, aby „z plnosti srdca prehovorili ústa“ (porov. Mt 12, 34), keď sa s vami podelím o niekoľko osobných úvah o tejto mimoriadnej postave, ktorá je taká blízka každému z nás v našej ľudskej situácii. Táto moja túžba ešte vzrástla počas mesiacov pandémie, v ktorých sme mohli uprostred krízy, ktorá nás postihla, zakúsiť, že „naše životy udržiavajú bežní ľudia – na ktorých sa obyčajne zabúda – ktorí sa neobjavujú v titulkoch novín a časopisov ani na veľkých pódiumoch najnovších televíznych show, ale bezpochybné práve oni dnes píšu rozhodujúce príbehy našich dejín: lekári, zdravotné sestry, zamestnanci supermarketov, upratovačky, opatrovatel'ky, prepravcovia, poriadkové služby, dobrovoľníci, kňazi, rehoľné sestry a toľkí iní, ktorí pochopili, že nikto sa nezachráni sám. ... Koľkí ľudia každý deň prejavujú trpezlivosť, sirta nádej a snažia sa nezasiať paniku, ale spoluzodpovednosť. Koľkí otcovia, matky, starí rodičia či učitelia ukazujú našim deťom malými a každodennými gestami, ako čeliť kríze a ako ňou prechádzať, prispôbiac svoje zvyky, hľadiac dopredu a povzbudzujúc k modlitbe. Koľkí ľudia sa modlia, obetujú a prihovárajú za dobro všetkých.

Všetci môžu objaviť vo sv. Jozefovi – mužovi, ktorý nepozorovane prechádza okolo, mužovi bežného, nenápadného a skrytého života – orodovníka, oporu a sprievodcu v ťažkých chvíľach. Svätý Jozef nám pripomína, že všetci tí, čo sú zdanlivo skrytí alebo sú „v tieni“, môžu v dejinách spásy zohrávať nenahraditeľnú úlohu. Všetkým im patria slová uznania a vďaka.